

Флемоксин солютаб

Склад:

Діюча речовина флемоксин - амоксицилін.

Фармакологічні властивості:

Флемоксин Солютаб - бактерицидний антибіотик широкого спектру дії з групи напівсинтетичних пеніцилінів. Активний відносно грампозитивних і грамнегативних мікроорганізмів, таких як *Streptococcus pyogenes*, *Streptococcus pneumoniae*, *Clostridium tetani*, *Clostridium welchii*, *Neisseria gonorrhoeae*, *Neisseria meningitidis*, *Staphylococcus aureus* (не виробляється бета-лактамази), *Bacillus anthracis*, *Listeria monocytogenes*, *Helicobacter pylori*. Менш активний щодо *Enterococcus faecalis*, *Escherichia coli*, *Proteus mirabilis*, *Salmonella typhi*, *Shigella sonnei*, *Vibrio cholerae*.

Показання:

- інфекції органів дихання;
- інфекції органів сечостатевої системи;
- інфекції органів шлунково-кишкового тракту;
- інфекції шкіри та м'яких тканин.

Форма випуску:

таблетки, диспергір. по 125 мг №20 (5x4);
таблетки, диспергір. по 250 мг №20 (5x4);
таблетки, диспергір. по 500 мг №20 (5x4);
таблетки, диспергір. по 1000 мг №20 (5x4).

Спосіб застосування:

Препарат призначають незалежно від прийому їжі (до їди, під час їди, після їди). Флемоксин Солютаб можна проковтнути, запивши склянкою води можна розвести у воді (в 20 мл - ½ склянки), з утворенням суспензії.

Для дітей з масою тіла <40 кг: добова доза становить 40-90 мг / кг / добу, розділивши на 2-3 прийому (перевищувати дозу 3 г / добу), в залежності від показань, тяжкості захворювання та чутливості мікроорганізмів.

Дорослі: всередину 500-750 мг 2 рази на добу або 500 мг 3 рази на добу.

Дози препарату і кількість прийомів призначає лікар залежно від очікуваних мікроорганізмів і їх чутливості до антибактеріальних препаратів, тяжкості захворювання та локалізації інфекції, віку, маси тіла та функції нирок пацієнта.

Діти

За призначенням лікаря.

Застосування в період вагітності або годування груддю:

Можливо, тільки за призначенням лікаря.

Особливості по застосуванню:

Перед початком лікування амоксициліном необхідно точно визначити наявність в анамнезі реакцій гіперчутливості до пеніцилінів, цефалоспоринових або інших алергенів.

У пацієнтів з інфекційним мононуклеозом або лейкоїдними реакціями лімфатичного типу часто відзначали екзантему, яка не є наслідком підвищеної чутливості до пеніциліну.

Амоксицилін не рекомендується застосовувати для лікування хворих з гострим лімфолейкозом через підвищений ризик еритематозних висипань на шкірі.

Може існувати перехресна гіперчутливість і перехресна резистентність між пеніцилінами і цефалоспоринами.

Тривале застосування препарату може викликати надмірне зростання нечутливої до препарату мікрофлори. Як і при застосуванні інших пеніцилінів широкого спектру дії, можуть виникати суперінфекції.

При застосуванні амоксицилліну, можливо розвитку антибіотикоасоційованого коліту від легкої міри до такої, який представляє загрозу життя.

У пацієнтів з нирковою недостатністю виведення амоксицилліну може знижуватися залежно від міри ниркової недостатності. При важкій нирковій недостатності необхідно понизити дозу амоксицилліну.

У пацієнтів з порушенням функції нирок в окремих випадках можуть виникати. При застосуванні препарату у високих дозах необхідно вживати достатню кількість рідини для профілактики кристалурії, яка може бути викликана амоксицилліном.

Поява на початку лікування генералізованої еритеми з лихоманкою, що асоціюється з пустулами, може бути симптомом гострого генералізованого екзантематозного пустулезу.

Протипоказання:

Підвищена чутливість до амоксицилліну або інших бета-лактамних антибіотиків.

Побічні ефекти:

- З боку травної системи: діарея, свербіж в області анусу; можлива диспепсія.
 - З боку сечовидільної системи: розвиток інтерстиціального нефриту.
- З боку системи кровотворення : агранулоцитоз, тромбоцитопенія.

Алергічні реакції: шкірні реакції, головним чином, у вигляді специфічного макуло-папулезної висипу; рідко - мультиформна еритема, синдром Стивенса-

Джонсона; в окремих випадках - анафілактичний шок, ангіоневротичний набряк.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами і інші види взаємодії :

При одночасному застосуванні алопуринолу і амоксицилина може підвищуватися ризик виникнення шкірних алергічних реакцій.

Пеніциліни можуть знижувати виведення Метотрексату, що може привести до зростання токсичності останнього.

Пробенецид, фенілбутазон, оксифенбутазон, у меншій мірі - ацетилсаліцилова кислота і сульфінпіразон пригнічують канальцеву секрецію препаратів ряду пеніциліну, що призводить до збільшення періоду напіввиведення і концентрації препарату в плазмі крові.

Як і інші антибіотики, амоксицилін може впливати на флору кишечника, що призводить до зменшення реабсорбції естрогену і зниження ефективності комбінованих пероральних контрацептивів.

Препарати, що мають бактеріостатичний ефект (антибіотики тетрациклінового ряду, макроліди, хлорамфенікол), можуть нейтралізувати бактерицидний ефект амоксицилина. Одночасне застосування аміноглікозидів є можливим (синергетичний ефект).

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами:

Під час прийому препарату можуть виникати побічні реакції (алергічні реакції, запаморочення, судоми), які можуть впливати на здатність керувати транспортом або іншими механізмами.

Передозування:

Передозування може супроводжуватися симптомами: нудота, блювота, діарея, наслідком чого може бути порушення водно-електролітного балансу.

Лікування передозування: слід викликати блювоту або провести промивання шлунка, після чого прийняти активоване вугілля та осмотичний послаблюючий засіб. Слід підтримувати водний і електролітний баланс.

Умови зберігання:

Зберігати в упаковці при температурі не вище 25 ° С, в недоступному для дітей місці.

Категорія відпуску:

За рецептом.

Виробник: Астеллас Фарма Юроп Б.В

Інструкція препарату представлена виключно з ознайомчою метою. Кваліфіковану допомогу в призначенні Флемоксину солютабу з метою лікування, його дозування, схему лікування, протипоказання і сумісність з іншими медикаментами, може надати тільки ваш особистий лікар. Пам'ятайте, самолікування небезпечно для вашого здоров'я!